

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 3T/49/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113010753
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Kačáni
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2016:1113010753.1

Rozhodnutie

Okresný súd Bratislava I v konaní pred samosudcom Mgr. Michalom Kačánim, v trestnej veci vedenej proti obžalovanej I. Q., trestne stíhanej pre prečin neoprávneného vyrobenia a používania elektronického platobného prostriedku a inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28.7.2016 v Bratislave, takto

r o z h o d n u t i e :

Obžalovaná:
I. Q. narodená X.X.XXXX F. S., trvale bytom S., T.. B. XX,

s a u z n á v a v i n n o u , ž e

v presne nezistenom čase na neznámom mieste si zaobstarala platobnú kartu XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX vydanú k účtu číslo XXXXXXXXXXXX/XXXX vedeného v Slovenskej sporiteľni, a. s., na meno L. K., ktorou dňa 25.01.2008 v čase o 13.05 hodine, bez vedomia a oprávnenia majiteľky účtu, vybrala z bankomatu Slovenskej sporiteľne, a. s. v Bratislave na Obchodnej ulici, finančnú hotovosť vo výške 132,78 Eur (4.000,-Sk), čím poškodenej L. K. spôsobila škodu vo výške 132,78 Eur,

t e d a

si neoprávnene obstarala platobný prostriedok a použila ho,

č í m s p á c h a l a

prečin neoprávneného vyrobenia a používania elektronického platobného prostriedku a inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e :

Podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, § 36 písmeno l/, § 37 písmeno m/ Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona súd obžalovanej výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienčne odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona súd určuje obžalovanej skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním zápisnice o výsluchu obvinenej I. Q. z prípravného konania za podmienok upravených v § 258 odsek 4 Trestného poriadku prečítaním zápisnice o výsluchu svedka - poškodeného - L. K., zápisnice o konfrontácii medzi obžalovanou a svedkyňou - poškodenou, zápisnice o výsluchu svedkyne T. S., zápisnice o výsluchu svedkyne L. K. (zápisnice o výsluchoch a o konfrontácii z prípravného konania prečítané v súlade s § 263 odsek 1 Trestného poriadku a vo vzťahu k zápisnici o konfrontácii aj podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku), čítaním listinných dôkazov, a to výpisu z účtu Slovenskej sporiteľne, a.s., údajov o osobe, lustrácie v systéme Avízo, výpisu z ústrednej evidencie priestupkov, odpisu registra trestov obžalovanej, a prehratím obrazového záznamu - videozáznam z bezpečnostnej kamery umiestnenej pri bankomate Slovenskej sporiteľne, a. s. v Bratislave na Obchodnej ulici.

Na základe opatrenia Okresného súdu Bratislava I zo dňa 6.6.2016, sp. zn. 3T 49/2013 súd v danej trestnej veci vykonal konanie proti obžalovanej ako proti ušlej, nakoľko mal za to, že obvinená sa svojim pobytom v cudzine vyhýba trestnému stíhaniu. To vyplýva z výsledkov šetrenia a informácií poskytnutých súdu Národnou ústredňou SIRENE, v zmysle ktorých sa obžalovaná pohybuje mimo územia Slovenskej republiky, konkrétne vo Veľkej Británii (v Anglicku). Na ani jednu z adries zistených a oznámených Národnou ústredňou SIRENE sa však súdu nepodarilo obžalovanej doručiť súdne písomnosti. S poukazom na uvedené a vychádzajúc zo skutočnosti, že obžalovaná evidentne má vedomosť o trestnom stíhaní vedeného proti nej, ako aj iných trestných stíhaniach v trestných veciach iných súdov, neoznámila zmenu adresy na doručovanie, hoci bola o tom poučená, opustila územie Slovenskej republiky a pobytom v cudzine sa stala pre súd nedosiahnuteľnou, dospel súd k záveru, že boli podmienky upravené v § 358 odsek 1 Trestného poriadku pre postup podľa § 360 Trestného poriadku splnené. Na tomto základe súd konal s obhajcom obžalovanej, ktorého jej podľa § 40 odsek 1 z dôvodu podľa § 37 odsek 1 písmeno e/ Trestného poriadku ustanovil a ktorý mal rovnaké práva ako obžalovaná (§ 359 Trestného poriadku).

Obžalovaná I. Q. v prípravnom konaní pri svojom výsluchu dňa 16.4.2013 poprela spáchanie skutku. Uviedla, že poškodenej nikdy osobné doklady ani kartu nezobrala. V období asi od decembra 2007 bývala spolu so svojim priateľom A.G. K. (syn poškodenej) v spoločnej domácnosti s poškodenou na adrese Inovecká cesta 7, Senec, pričom v predmetnom období sa viackrát stalo, že poškodená ju požiadala o výber peňazí z bankomatu prostredníctvom jej karty, ktorú jej odovzdala do ruky a PIN kód jej nadiktovala. Vždy pri takomto výbere peňazí bola prítomná poškodená a takto sa to malo odohrať aj dňa 25.1.2008. K záberom z bezpečnostnej kamery uviedla, že na týchto sa spoznáva, avšak to, že na nich nie je vidieť poškodená neznamena, že pri tomto výbere prítomná nebola. Následne pri výsluchu dňa 10.7.2013 sa obžalovaná ku skutku priznala, čin oľutovala a vyjadrila vôľu škodu nahradiť. Ku skutku bližšie uviedla, že platobnú kartu vzala poškodenej v jej byte z jej kabelky a bez jej vedomia. PIN kód vedela od poškodenej keďže v predchádzajúcom období (niekedy pred januárom 2008) bola s poškodenou v Bratislave, kedy jej vyberala peniaze z bankomatu a poškodená jej PIN kód nadiktovala.

Svedkyňa - poškodená L. K. vo svojej výpovedi z prípravného konania uviedla, že od decembra 2007 do 22.2.2008 sa k nej do paneláku prísťahoval jej syn so svojou priateľkou I. Q. stým, že majú v úmysle si kúpiť byt v Senci. K prejedávanému skutku uviedla, že z výpisu za mesiac január 2008 zistila, že jej chýba 4.000,- Sk (132,78 Eur). Kreditnú kartu mala na PIN kód a kartu aj s PIN kódom mala v kabelke, pričom zároveň vyjadrila podozrenie, že jej kartu aj s PIN kódom vzala práve obžalovaná I. Q..

Z konfrontácie medzi poškodenou a obžalovanou vykonanou v prípravnom konaní dňa 10.7.2013 vyplynulo, že obžalovaná dňa 25.1.2008 vykonala výber z bankomatu sama, bez vedomia poškodenej. Platobnú kartu vzala z bytu poškodenej z jej kabelky, pričom PIN vedela od času kedy s poškodenou vykonala výber z bankomatu na Hlavnej stanici v Bratislave, kedy jej PIN kód nadiktovala.

Svedkyňa T. S. (neter poškodenej) ku skutku uviedla, že v predmetnom období žila I. Q. spolu s A. K. u poškodenej v byte. Poškodená jej volala, že I. (Q.) jej z účtu vybrala peniaze, že jej z kabelky vybrala platobnú kartu. Neskôr si poškodená podľa výpisu overila, že jej vybrala z účtu 4.000,- Sk (132,78 Eur). Obžalovaná bola v období pred spáchaním skutku s poškodenou na Hlavnej stanici v Bratislave, kde ju obžalovaná požiadala, či by jej nepožičala 500,- Sk. Poškodená týchto 500,- Sk vybrala s obžalovanou a vtedy sa obžalovaná mala dozvedieť PIN kód ku karte poškodenej.

Svedkyňa L. K. (vnučka poškodenej) v prípravnom konaní k samotnému skutku v podstate iba uviedla, že v predmetnom období bývala u poškodenej I. Q. spolu s A. K., s tým, že si chcú kúpiť byt v Senci. Spomína si, že Q. príbuzným dlží nejaké peniaze, ktoré jej požičali a že babke zmizli nejaké peniaze.

Na zázname z bezpečnostnej kamery umiestnenej pri bankomate Slovenskej sporiteľne, a. s. v Bratislave na Obchodnej ulici a na z neho vyhotovených fotografiách bola zachytená obžalovaná pri výbere finančnej hotovosti z daného bankomatu, čo v konečnom dôsledku potvrdila aj samotná obžalovaná.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaná bola doposiaľ súdne trestaná 4 krát, pričom v čase vyhlásenia rozsudku boli 3 z týchto odsúdení zahladené, priestupok nemá evidovaný.

Všetky vo veci vykonané dôkazy súd vyhodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne tak, ako to predpokladá § 2 odsek 12 Trestného poriadku.

Na základe takto vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia mal súd vinu obžalovanej I. Q. jednoznačne a bez akýchkoľvek rozumných pochybností za preukázanú. Tento záver vyplýva najmä z vyjadrenia samotnej obžalovanej, ktorá sa k spáchaniu skutku priznala, pričom samotný priebeh skutku, tak ako ho obžalovaná opísala je podporený aj výpoveďami poškodenej, svedkyňami L. K. a T. S.. Obžalovaná v čase spáchania skutku žila v spoločnej domácnosti s poškodenou, kde jej platobnú kartu vzala z kabelky, pričom PIN kód ku karte sa dozvedela od poškodenej, s ktorou v predchádzajúcom období vykonala výber z bankomatu na Hlavnej stanici v Bratislave. Výber finančných prostriedkov neoprávneným použitím platobnej karty z bankomatu na Obchodnej ulici v Bratislave, popísaný v skutkovej vete obžaloby, je tiež podložený vyjadrením obžalovanej, kamerovým záznamom a výpisom z bankového účtu poškodenej.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností dospel súd k záveru o vine obžalovanej zo spáchania stíhaného prečinu, o ktorej nemal žiadne rozumné pochybnosti. Obžalovaná daným skutkom naplnila všetky formálne znaky prečinu neoprávneného vyrobenia a používania elektronického platobného prostriedku a inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona.

Pokiaľ ide o materiálnu stránku, ktorú musí súd skúmať so zreteľom na § 10 odsek 2 Trestného zákona, je možné poukázať na skutkovú vetu a skutočnosti vyplývajúce z inej časti odôvodnenia tohto rozsudku, z ktorých vyplýva spôsob spáchania činu, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, jeho následok, ako aj miera zavinenia (u obžalovanej ide o zavinenie vo forme priameho úmyslu), ktoré vo svojom súhrne v nijakom smere neodôvodňujú záver o nepatrnej závažnosti činu, pre ktorú by nebolo možné stíhaný skutok považovať za prečin.

V súvislosti s výrokom o treste súd poznamenáva, že pri ukladaní trestu vychádzal z účelu trestu vyjadreného v § 34 odsek 1 Trestného zákona, v zmysle ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Súd súčasne prihliadal aj na ostatné Trestným zákonom upravené zásady pre ukládanie trestov. V tomto smere bol súd povinný prihliadať najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy (§ 34 odsek 4 Trestného zákona).

Súd u obžalovanej zistil jednu príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, teda obžalovaná už bola za trestný čin odsúdená, čo vyplýva z odpisu registra trestov obžalovanej. Zároveň však súd prihliadol aj na nato, že obžalovaná sa k skutku priznala a tento oľutovala, čo zakladá poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona. Pri rovnováhe poľahčujúcich a príťažujúcich okolností zostáva trestná sadzba trestu odňatia slobody upravená v § 219 odsek 1 Trestného zákona nezmenená a predstavuje 1 (jeden) rok a 5 (päť) rokov.

Vychádzajúc z vykonaného dokazovania, osoby obžalovanej, ako aj samotnej výšky spôsobenej škody považuje súd trest na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, t. j. trest odňatia slobody vo

výmere 1 rok za adekvátny, dostatočný a zohľadňujúci povahu prejednávaneho prípadu, ako aj osobu obžalovanej.

Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaná sa po spáchaní prejednávaneho skutku nedopustila žiadnej ďalšej trestnej činnosti, ďalej na výšku spôsobenej škody, ako aj deklarovanú zmenu postoja obžalovanej k stíhanej trestnej činnosti kladenej jej za vinu, považoval súd podmienky upravené v § 49 odsek 1 Trestného zákona pre podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody za splnené a preto jej výkon trestu podmienenčne odložil s určením skúšobnej doby v trvaní 2 (dva) roky, ktorú súd vzhľadom okolností prípadu a výmeru uloženého trestu odňatia slobody pokladá za primeranú.

Čo sa týka samotného druhu trestu súd uvádza, že alternatívny druh trestu, t. j. trestu, ktorý nie je spojený s odňatím slobody, nebolo možné v predmetnej trestnej veci uložiť, nakoľko pre žiaden z takýchto trestov neboli splnené zákonné podmienky, okrem iného aj preto, že sa vedie voči obžalovanej konanie ako proti ušlejšej.

Vo vzťahu k náhrade škody súd uvádza, že o prípadnom nároku poškodenej nerozhodoval vzhľadom na vyjadrenie poškodenej na hlavnom pojednávaní, kedy poškodená pre súdom výslovne uviedla, že nežiada, aby súd zaviazal obžalovanú k náhrade škody.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností, spravujúc sa úvahami uvedenými v tomto odôvodnení, súd rozhodol tak, ako je to uvedené v enunciate tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia cestou Okresného súdu Bratislava I na Krajský súd v Bratislave.

Odvolanie má odkladný účinok okrem prípadu, že rozsudok nadobudol právoplatnosť spôsobom predpokladaným v § 183 odsek 1 Trestného poriadku.